

วันอาทิตย์ที่ 2 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า

ข่าวดี มธ 3:1-12

¹ในครั้งนั้น ยอห์นผู้ทำพิธีล้างมาประกาศสอนในถิ่นทุรกันดารแห่งยูเดีย ²ยอห์นกล่าวว่า “จงกลับใจเถิดอาณาจักรสวรรค์อยู่ใกล้แล้ว” ³ยอห์นผู้ทำพิธีล้างคือผู้ที่ประกาศกอิสยาห์ได้กล่าวถึงว่า
คนคนหนึ่งร้องตะโกนในถิ่นทุรกันดารว่า
“จงเตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า
จงทำทางเดินของพระองค์ให้ตรงเถิด”

⁴ยอห์นนั่งห่มด้วยผ้าขนสัตว์ มีสายหนังรัดเอว กินตักแตนและน้ำผึ้งป่าเป็นอาหาร ⁵ประชาชนจากกรุงเยรูซาเล็ม จากทั่วแคว้นยูเดีย และจากทั่วเขตแม่น้ำจอร์แดนพากันไปพบเขา ⁶รับพิธีล้างจากเขาในแม่น้ำจอร์แดนโดยสารภาพบาปของตน ⁷เมื่อยอห์นเห็นชาวฟาริสีและสะดูสีหลายคนมารับพิธีล้าง จึงกล่าวว่า “เจ้าสัญญาดีร้าย ผู้ใดแนะนำเจ้าให้หันการลงโทษที่กำลังจะมาถึง ⁸จึงประพடுத்தินให้สมกับที่ได้กลับใจแล้วเถิด ⁹อย่าอวดอ้างเองว่า “เรามีอับราฮัมเป็นบิดา” ข้าพเจ้าบอกท่านทั้งหลายว่า พระเจ้าทรงบันดาลให้ก้อนหินเหล่านี้กลายเป็นลูกของอับราฮัมได้ ¹⁰บัดนี้ขวานกำลังจ่ออยู่ที่รากของต้นไม้แล้ว ต้นไม้ต้นใดที่ไม่เกิดผลดีจะถูกโค่นและโยนใส่ไฟ ¹¹ข้าพเจ้าใช้น้ำทำพิธีล้างให้ท่านทั้งหลาย เพื่อให้สำนึกผิดกลับใจ แต่ผู้ที่จะมาภายหลังข้าพเจ้า ทรงอำนาจยิ่งกว่าข้าพเจ้า และข้าพเจ้าไม่สมควรแม้แต่จะถือรองเท้าของเขา เขาจะทำพิธีล้างให้ท่านเจชะพระจิตเจ้าและไฟ ¹²เขากำลังถือพลั่วอยู่แล้ว จะชำระลานนวดข้าวให้สะอาด จะรวบรวมข้าวใส่ยุ้ง ส่วนฟางนั้นจะเผาทิ้งในไฟที่ไม่รู้ดับ”

ชาวยิวไม่ได้ยินเสียงของประกาศกเป็นเวลานานถึง 400 ปีมาแล้ว แต่เมื่อยอห์นปรากฏตัวเทศน์สอนและทำพิธีล้าง ประชาชนกลับเชื่อและยอมรับท่านเป็น **“ประกาศก”** คำเทศน์สอนของท่านมีลักษณะพิเศษประการใดหรือ ?

1. **ท่านเตือนคนผิดโดยไม่หวั่นเกรงสิ่งใด** แม้แต่กษัตริย์เฮโรดซึ่งรับนางเฮโรเดียส น้องสะใภ้ มาเป็นมเหสี ท่านก็เตือนว่า **“ไม่ถูกต้องที่พระองค์ทรงรับนางมาเป็นมเหสี”** (มธ 14:4) หรือพวกฟาริสีและสะดูสีซึ่งเป็นถึงผู้นำด้านศาสนาของชาวยิวก็ไม่วายถูกท่านตำหนิว่าเป็น **“สัญญาดีร้าย”** (มธ 3:7) เพราะแทนที่จะพาประชาชนไปหาพระเจ้า พวกเขากลับทำให้ประชาชนจมมิดอยู่ในกฎเกณฑ์และจารีตพิธีกรรมต่างๆ นอกจากนั้นเมื่อประชาชนหันเหจากพระเจ้า ท่านก็ไม่ลังเลที่จะเตือนพวกเขาให้ **“กลับใจ”**

ไม่ว่าความผิดนั้นจะเกิดกับผู้มีอำนาจรัฐ ผู้มีอำนาจในศาสนจักร หรือกับหมู่ประชาชน ยอห์นเป็นเสมือนแสงสว่างที่ขับไล่ความมืดให้พ้นไป

ขอให้เรากล้าตักเตือนคนผิดเช่นเดียวกับท่านเถิด !

2. **ท่านสอนประชาชนให้เป็นผู้ชอบธรรม** นอกจากตักเตือนมิให้ทำผิดแล้ว ยอห์นยังเชิญชวนและท้าทายประชาชนให้ประพฤติตนให้สมกับที่ได้กลับใจ คือให้ทำในสิ่งที่ “ควรทำ” (should) และ “ทำได้” (could) อีกด้วย ท่านกระตุ้นประชาชนให้ทำในสิ่งที่สูงส่งกว่าเดิมอยู่เสมอ

น่าเสียดายที่หลายครั้งเราเฝ้าสวนอยู่กับการห้ามผู้คนทำบาป แต่ใส่ใจเพียงน้อยนิดที่จะผลักดันพวกเขาให้ดำเนินชีวิตตามจิตตารมณ์อันสูงส่งของพระเยซูเจ้า

สำหรับพระเยซูเจ้า **การไม่ทำผิดนั้นดี แต่ยังไม่พอ ต้องทำดีให้ดีที่สุดด้วย!**

3. **ท่านมาจากพระเจ้า** ท่านใช้ชีวิตตามลำพังในถิ่นทุรกันดารเพื่ออยู่กับพระเจ้า และเตรียมตัวสำหรับทำหน้าที่ประกาศ เพราะฉะนั้นเมื่อปรากฏตัว ท่านจึงมิได้เทศน์สอนสิ่งที่เป็นความคิดเห็นของท่าน แต่เทศน์สอนสารของพระเจ้าอย่างแท้จริงและอย่างจริงจัง

เช่นเดียวกัน เราไม่มีทางเทศน์สอนชาวติของพระเจ้าได้เลย หากตัวเราเองมิได้อยู่กับพระเจ้าและออกมาจากเบื้องพระพักตร์ของพระองค์

4. **ท่านมาเพื่อพระเจ้า** ท่านมิได้มาเพื่อตัวเอง แต่เพื่อเตรียมทางให้แก่ผู้ที่จะมา ภายหลังซึ่งท่านยืนยันว่า “ทรงอำนาจยิ่งกว่าข้าพเจ้า และข้าพเจ้าไม่สมควรแม้แต่จะถือรองเท้าของเขา” (มธ 3:11)

นอกจากยืนยันด้วยคำพูดแล้ว การแต่งกายของท่านก็บ่งบอกว่าท่านมาเพื่อพระเจ้าเพราะการ “นุ่งห่มด้วยผ้าขนสัตว์ มีสายหนังรัดเอว” นั้นเหมือนกับการแต่งกายของประกาศกเอลียาห์ (1 พกษ 1:8) ซึ่งชาวยิวเชื่อว่าท่านจะกลับมาเพื่อเตรียมทางรับเสด็จพระเมสสิยาห์ (มลค 4:5)

ท่านคือผู้ที่ประกาศกอิสยาห์ทำนายว่า “คนคนหนึ่งร้องตะโกนในถิ่นทุรกันดารว่า จงเตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงทำทางเดินของพระองค์ให้ตรงเถิด” (อสย 40:3)

เหตุที่ต้องมีคนร้องตะโกนให้เตรียมทางก็เพราะว่าถนนในปาเลสไตน์มีสภาพไม่ต่างจากทางเกวียน พื้นผิวเป็นดินแข็ง ขรุขระ โยเซฟุสเล่าว่ามีถนนสู่กรุงเยรูซาเล็มเพียงบางเส้นที่กษัตริย์โซโลมอนสร้างขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้จาริกแสวงบุญและเพื่อแสดงถึงความมั่งคั่งยิ่งใหญ่ของพระองค์ พื้นผิวปูด้วยหินสีดำเนื้อละเอียดจากภูเขาไฟ ถนนเหล่านี้ได้ชื่อว่า “ถนนกษัตริย์” (the king’s highway) เพราะสร้างขึ้นโดยกษัตริย์และเพื่อกษัตริย์ ซึ่งจะได้รับ การซ่อมแซมก็ต่อเมื่อมีผู้นำสารมาแจ้งให้ประชาชนทราบล่วงหน้าว่ากษัตริย์จะเสด็จผ่านเส้นทางนี้เท่านั้น

ประชาชนยอห์นรับยอห์นเป็น “ประกาศก” เพราะท่านเป็นดั่งแสงสว่างที่ขับไล่ความมืดและความชั่วออกไป ท่านเป็นเสียงที่เรียกร้องประชาชนให้ตั้งมั่นอยู่ในความชอบธรรม และเป็นผู้ที่แนะนำพระเมสสิยาห์ให้ประชาชนรู้จักเพื่อพวกเขาจะได้เตรียมทางไว้รับเสด็จพระองค์

ยอห์นได้เทศน์สอนและได้แนะนำพระเยซูเจ้าให้เรารู้จักแล้ว เราเตรียมทางไว้รับเสด็จพระองค์แล้วหรือยัง?!

สาระสำคัญของสารที่ยอห์นเทศน์สอนมี 2 ประการด้วยกัน กล่าวคือ

1. **“จงกลับใจ”** (มธ 3:2) นี่คือคำสั่งสอนหลักของยอห์น

คำสั่งเดียวกันนี้ได้รับการเรียกร้องจากพระเยซูเจ้าเช่นเดียวกัน “เวลาที่กำหนดไว้มาถึงแล้ว พระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว **จงกลับใจ และเชื่อข่าวดีเกิด**” (มก 1:15)

สำหรับชาวยิว การกลับใจคือหนทางเดียวที่จะนำเรากลับมาหาพระเจ้าเพื่อรับการอภัยและได้รับความโปรดปรานจากพระองค์

ตามความคิดของชาวยิว **“การกลับใจ”** คือ

1.1 ตามรากศัพท์ภาษาฮีบรู shub (שוב) หมายถึง **“หมุน, หัน”** (to turn) เพราะฉะนั้น **“การกลับใจ”** จึงหมายถึง **“การเปลี่ยนแปลงจิตใจชนิดกลับหลังหันอันส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตและความประพฤติของตน”** ซึ่งในพระคัมภีร์ก็คือ **“การหันจากบาปหรือความประพฤติชั่ว แล้วกลับมามาหาพระเจ้า”** ดังที่พระยาห์เวห์ตรัสผ่านประกาศกเอเสเคียลว่า **“เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราไม่ยินดีในความตายของคนชั่วร้าย แต่ยินดีในการกลับใจของคนชั่วร้ายที่ละทิ้งความประพฤติของตนและมีชีวิต ท่านทั้งหลายจงกลับใจ จงกลับใจละทิ้งความประพฤติชั่วของท่าน”** (อสค 33:11)

การกลับใจจึงมิใช่เพียงความรู้สึก **“เสียใจ”** ที่ได้ทำบาป แต่ต้องหันจากบาปกลับมามาหาพระเจ้าพร้อมกับเปลี่ยนแปลงการกระทำให้สอดคล้องกันด้วย

สำหรับยอห์น **“การกลับใจ”** ที่ขาด **“การเปลี่ยนแปลงจิตใจ”** หรือขาด **“การเปลี่ยนแปลงการกระทำ”** ล้วนส่งผลให้เราเป็น **“ต้นไม้ที่ไม่เกิดผลดีซึ่งจะถูกโค่นและโยนใส่ไฟ”** ทั้งนี้ (มธ 3:10)

1.2 พระเจ้าประทานโอกาสให้เรากลับใจได้ **“ทุกเวลา”** トラบาเท่าที่ยังมีลมหายใจอยู่ พระองค์ตรัสผ่านประกาศกเอเสเคียลว่า **“ความชั่วร้ายของคนชั่วร้ายจะไม่ทำให้เขาต้องพินาศ ถ้าเขาหันกลับจากความชั่วร้ายของตน”** (อสค 33:12)

1.3 **“ไม่มีคำว่า ‘สิ้นหวัง’** สำหรับการกลับใจ แม้ที่ผ่านมาเราจะเป็นคนชั่วสักเพียงใดก็ตาม ตัวอย่างเช่นกษัตริย์มนัสเสห์ซึ่งหันไปนับถือพระบาอัล และนำพระเท็จเทียมเข้ามาสู่กรุงเยรูซาเล็มอันเป็นนครศักดิ์สิทธิ์ จนถึงกับยอมเผาลูกของตนถวายแด่เทพเจ้าโมลอกที่หุบเขาอินโนม หลังจากถูกกวาดต้อนไปบาบิโลน พระองค์ทรงเป็นทุกข์กลับใจและ **“อธิษฐานต่อพระเจ้า และพระเจ้าทรงรับคำวิงวอนของท่าน ทรงฟังคำอ้อนวอนของท่าน และนำท่านกลับมายังกรุงเยรูซาเล็มในราชอาณาจักรของท่านอีก”** (2 พศต 33:13)

1.4 พระเจ้าทรงเมตตายอมรับการกลับใจแบบ **“สองต่อสอง”** ระหว่างเรากับพระองค์ แม้เราจะได้ทำผิดต่อพระองค์ในที่สาธารณะก็ตาม ต่างจากมนุษย์ซึ่งมักเรียกร้องการอภัยในที่สาธารณะหากได้ทำความผิดอย่างเปิดเผย

1.5 โดยธรรมชาติแล้วพระเจ้าไม่ทรงหลงลืม แต่หากเรากลับใจ พระองค์พร้อมจะ **“ลืมและให้อภัยความผิดบาป”** ทั้งสิ้นของเราดังที่ประกาศกมีคำกล่าวที่ว่า **“เทพเจ้าใดเล่าเป็นเหมือนพระองค์ ผู้ทรงให้อภัยความผิด และทรงมองข้ามการล่วงละเมิด แก่ผู้ที่เหลืออยู่”**

เป็นมรดกของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงรักษาพระพิโรธไว้ตลอดไป แต่พอพระทัยแสดงความรักมั่นคง” (มคา 7:18; สดจ 85:2)

1.6 การกลับใจที่แท้จริงต้องมี **“การสารภาพความผิดและชดใช้ความเสียหายหรือคืนดีกับเพื่อนพ้อง”** ด้วย พระเจ้าตรัสสั่งโมเสสว่า **“ถ้าชายหรือหญิงคนใดทำผิดต่อผู้อื่น ทำให้เขาได้รับความเสียหาย ผู้นั้นก็ทำบาปผิดต่อพระยาห์เวห์ ผู้นั้นจะต้องสารภาพบาปที่ได้ทำ และชดใช้ความเสียหายที่เขาได้ทำทั้งสิ้น แล้วเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของราคาความเสียหายนั้นแก่ผู้เสียหายด้วย”** (กตว 5:6-7)

การกลับใจจึงเป็นศูนย์กลางความเชื่อทั้งของชาวยิวและของคริสตชน !

2. **“จงประพฤติตนให้สมกับที่ได้กลับใจแล้วเถิด”** (มธ 3:8) นี่คือคำสั่งซึ่งสืบเนื่องมาจากคำสอนหลัก **“จงกลับใจ”**

ชาวยิวเชื่อว่าอับราฮัมคือผู้ชอบธรรมซึ่งพระเจ้าทรงโปรดปรานมาก ความดีของท่านพออับราฮัมส่งผลให้ลูกหลานพลอยได้รับอานิสงส์ไปด้วย พวกเขาบักใจเชื่อว่าชาวยิวทุกคนต้องได้รับความรอดอย่างแน่นอนเพราะต่างก็เป็นลูกหลานของอับราฮัม แต่ยอห์นกลับกล่าวว่า **“จงประพฤติตนให้สมกับที่ได้กลับใจแล้วเถิด อย่าอวดอ้างเองว่า ‘เรามีอับราฮัมเป็นบิดา’** ข้าพเจ้าบอกท่านทั้งหลายว่า พระเจ้าทรงบันดาลให้ก้อนหินเหล่านี้กลายเป็นลูกของอับราฮัมได้” (มธ 3:8-9)

เท่ากับยอห์นมิได้ถือว่าความรอดขึ้นอยู่กับความดีของบรรพบุรุษ แต่ขึ้นอยู่กับ การ **“ประพฤติตนให้สมกับที่ได้กลับใจแล้ว”** หากไม่แล้วเราจะกลายเป็นต้นไม้ที่ไม่เกิดผลดี และถูกโค่นโยนในสีกองไฟ

เช่นเดียวกัน เราจะอวดอ้างคุณธรรมความดีของบรรพบุรุษ ของญาติพี่น้อง หรือของนักบุญที่เรารู้จักและศรัทธา โดยที่ตัวเราเองไม่ **“ประพฤติตนให้สมกับที่ได้กลับใจแล้ว”** ไม่ได้

ด้วยเหตุนี้ **“จงกลับใจเถิด อาณาจักรสวรรค์อยู่ใกล้แล้ว”** (มธ 3:2)